

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પ્રસ્તાવના...

ધરા જ અફસોસની વાત છે કે નબી વਲીની ગુસ્તાખી જ જેમના મજૂબનો પાચો છે તે વહાબી ફિક્રો જે અંગ્રેજ સાનિશની ઉપજ છે કે જેમણે આખા અરબસ્તાન પર ચાલતી તુર્કી સુન્ની ઉખાનિયા હુકૂમતને તોડવા માટે વહાબી ફિકને જન્મ આપ્યો. એવા આ ગુસ્તાખ ફિકની મક્કા શરીફ તથા મદીના શરીફ જેવા પવિત્ર સ્થળોએ બગપૂર્વક જુલ્મી રીતે મેળવેલી રાજ્યસત્તા છે. અને આ ગુસ્તાખોની બેઅદ્ભીઓ ગણત્રી બહારની છે જેને હાજી સાહેબાન તથા ઉમરામાં જનારા જોતા રહે છે.

મક્કા શરીફના હરમાં હજરત ઈખાહીમ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના કદમ મુખારક પાસે પગારદાર માણસો સતત બોલતા રહે છે કે અને ચૂમણો નહીં ! એમ કરવું શિર્ક છે ! વગેરે.... અને અમે જોયું કે જ્યાં હુજૂરે પાક صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ની વિલાદત થઈ તે સ્થળે હિ.સ. ૧૪૨૭માં હજજના મોકા પર જિયારત માટે અમે પહોંચ્યા તો લગભગ સો ફૂટ દૂરથી ત્યાં ઉભેલો ભાડૂતી માણસ જેમ કોઈ ચોર આવે ને કેમ બૂમો પાડવામાં આવે તેમ અરભીમાં ચીસો પાડી પાડીને કહેવા લાગ્યો કે અહીં ન આવો ! અહીં કાંઈ નથી ! અહીં દુઅા માંગવી શિર્ક છે ! વગેરે. એ ગાંડા જેમ ચીસો પાડતો રહ્યો તો અમે પણ પછી તો અને જલાવવા વધુને વધુ હાથોને ઉઠાવીને દુઅાઓ કરતા રહા,

બંધ દરવાજાને ચૂમતા રહ્યા. શું જે સ્થળે કાયનાતના સરદાર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ પેદા થયા તે બરકતવંત ન રહી ?! સફા મરવા પર સઈ કરવી ઈબાદત છે. કેમ ? એટલે કે ત્યાં એક નબીની બીવી અને નબીની માંએ દોડ લગાડી હતી. તો જ્યાં ખૂદ નબીઓના સરદાર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ પેદા થયા તે જગામાં કોઈ જ બરકત નથી ! અને એ શિર્કની વ્યાખ્યામાં ક્યા આધારે આવશે ?! પણ ગુસ્તાખોને દલીલ પૂછતાં જવાબ નથી મળતો. "બસ ! હું કાંઈ ન જાણું ! આ શિર્ક છે !" એટલો જ જવાબ આપે છે.

ઓહદનો મુખારક પહાડ કે હદીષમાં છે, "હું ઓહદને ચાહું છું ઓહદ મને ચાહે છે." જ્યાં જંગે ઓહદ થઈ હતી અને હજરત હમ્રા તથા અન્ય શહીદોના મજારો છે. જ્યાં બુલડોઝરોથી હાલ સપાટ જમીન કરી દેવામાં આવી છે. ત્યાં જિયારત માટે ગયા તો ભાડૂતી પાકિસ્તાની મુલ્લાઓ કાગારોળ મચાવી રહ્યા હતા કે અહીં દુઅા માંગવી શિર્ક છે ! એઓ તો મરી ગયા, દુનિયામાંથી જતા રહ્યા, હવે એ કાંઈ કરી શકતા નથી... વગેરે. તો હું બોલ્યો કે, યણાં ભી જલે હૈને વણાં ભી જલેગોં ! તો એક પાકિસ્તાનીએ મને કહું, કોન ?! તો મેં કહું, "નજદી !" તો બોલ્યો, "હટ ! તેરી કી !" તમને જિયારતમાં લુત્ર્ઝ જ ન આવે એવી કાગારોળ આ વહાબી કૂતરાઓ ત્યાં મચાવે છે. જન્તુલ બકીઅમાં પેસતાં ત્યાં પણ એવો બકવાસ ચાલુ કરી દે છે.

અરે ! ખૂદ રોજાએ રસૂલ પર પહેરો ભરનારા જાળી મુખારક પાસે રોજાની પીઠ કરીને ઉભા રહે છે અને મુખારક સુતૂનો પર પીઠ ટેકવી, પગ ટેકવીને ઉભા રહી ગુસ્તાખી કરતા રહે છે એ તો સર્વે જોયું છે. અંતમાં એ જ દુઅા કે જે હુજૂર મુફ્તીએ આ 'જમ

હજરત મુસ્તફા રાખાખાં બરેલ્વી عليه الرحمة والرضوان એ કરી છે તે કરીએ
કે:-

તે રે હજીબ કા પ્યારા યમન કિયા બખ્રાંટ
ઈલાહી નિકલે યે નજીદી બલા મદીને સે

આ અદ્ભુત બા નસીબ બેઅદ્ભુત બેનસીબ. આ વિપ્યે મૌલાના
મોહસિન મક્કી મિસબાહીની રજૂ કરેલ પુસ્તિકા વાંચશો અને
આ અદ્ભુત બનવા કોશિશ કરશો.

★ ગૌધ કા પ્યારા બરેલ્વી ★

આજ : આકિબખાન બરકાતી પેટલાદી

બખ્શા હૈ હમ કો ગૌધને ઐસા બરેલ્વી
હમ સુન્નીઓ કા અબ હૈ અકીદા બરેલ્વી
દંડાં શિકન જવાબ અદ્દુ એ રસૂલ કો
દેને ઉઠા થા કૌન ? અકેલા બરેલ્વી
શેરે રાં કો દેખા તો નજીદી રૂં કેહ ઉઠે
અબ અપની જૈરીયત નહીં આચા બરેલ્વી
મરલક કે એતેબાર સે મૈદાને હશ્રમેં
હમ કો પુકારા જાએ ખુદાયા બરેલ્વી
માને ન માને કોઈ મગર બાત સાફ હૈ
સુન્ની કો કેહ રહા હૈ જમાના બરેલ્વી
હમ સુન્ની જન્તી કા શહેન્શાહ કૌન હૈ ?
અહુમદ રાં વો ગૌધ કા પ્યારા બરેલ્વી
બરકાતીયત કે ફેઝ સે “આકિબ” હું માલામાલ
મુજ કો ભી કેહ રહી હૈ યે દુન્યા બરેલ્વી

રહમત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ ?

આજ : હુમૂર મુલદિષે આ'ઝે હિંદ કિછોછવી

(عليه الرحمة والرضوان)

હમેં યાદ ઇમારું દિન રાત રોના
યાદ રહમત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ
હમારે લિયે અપના ઘર ભર લૂટાના
મહયધત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ
દુસા બહરે ઉમ્મત કે “યા રખ્ખિ હખ્લી”
સરે હશર રટ ઉમ્મતી ઉમ્મતી કી
રહીભી નહીં તો ફિર ઔર કયા હૈ
શાશ્વત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ
ન માઝોમેં હૈ અસસલામુ અલૈ ક
નખીં કે લિયે લશ્લુજ હૈ અદયુહન્કા
સલામ વ નિદાએ નખી ગર ખુદાફી
ઈખાદત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ
ડિતાખે ઈલાહી કા મહફૂજ રહના
શરીઅતકા તાહશર માઁજૂદ રહના
જહાંમેં નખી કી જરૂરત ન રહના
નખુટ્વત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ
ગુલામે ગુલામાને આલે નખી કા
યહાં બોલખાલા વહાં બોલખાલા
યા સૈયદ “સૈયદ” અદાએ ગુલામી તુમ્હારી
સયાદત નહીં હૈ તો ફિર ઔર કયા હૈ

★ અનુક્રમણિકા ★

★ આંખોથી જોયેલાં દ્રશ્યો	૦૩
★ કુર્ચાનને પગ મારતો બેઅદબ !	૦૩
★ કુર્ચાન બુટ પર મૂકી દીયું !	૦૪
★ કુર્ચાન તથા ચાપ્પલ બેગમાં ભેગાં મૂક્યાં !	૦૪
★ કુર્ચાન પરથી બુટ ચાપ્પલ લઈ જવા	૦૫
★ કુર્ચાન સાથે કબાટમાં બુટ ચાપ્પલ !	૦૫
★ કા'બાની દ્વિવાલ પર બુટ ચાપ્પલ !	૦૫
★ બુટ ચાપ્પલ હાથમાં પકડી જાળી મુખારક પાસે ઉભા થાય છે !	૦૬
★ અદબનું મહત્વ	૦૭
★ અદબની સાધિતી	૦૮
★ અદબ કરવાવાળા આવા હોય છે !	૦૯
★ પોતાના ગુપ્તાંગ પ્રતિ કદી ન જોયું !	૦૯
★ જમણો હાથ ગુપ્તાંગને કદી ન લગાડ્યો !	૧૦
★ નખીનું જિક સાંભળતાં રંગ બદલાઈ જતો !	૧૦
★ કદી વુજૂર વિના હદીષ ન કહી	૧૦
★ હુજૂરના જિકની અજબની અસર	૧૧
★ ઉભા ઉભા હદીષે પાક સાંભળવું નાપસંદ !	૧૧
★ ઈમામ માલિક અને હદીષનો અદબ	૧૧
★ વીંઠીએ સોળ ડંખ માર્યા પણ..	૧૨
★ ચાલતાં ચાલતાં હદીષ પૂછવા પર નારાજ !	૧૩
★ એને જેલમાં કરી દો !	૧૩
★ ઉભા ઉભા હદીષ પૂછતાં ૨૦ કોરડા માર્યા !	૧૩
★ બિસ્તર પાક ! બાપ નાપાક !	૧૪
★ બાલ મુખારકની અદબનો પ્રસંગ	૧૫
★ માથાના આગળના વાળ કદી ન કપાવ્યા !	૧૫
★ હુજૂર સ્ટુફાએ જેમાં ખાદુ તે ઘ્યાલાની અદબ !	૧૬
★ હુજૂર સ્ટુફાએ પાણી પીવેલ ઘ્યાલો આઠ લાખમાં લીધો !	૧૬

★ અનુક્રમણિકા ★

★ હુજૂર <small>હુજૂર</small> એ આપેલ ચાદર ૨૦ હજાર દિરહમમાં	૧૬
★ લાકડીમાંથી તલ્વાર બની ગઈ !	૧૭
★ ખાટલી ચાર હજાર દિરહમમાં	૧૭
★ હુજૂરે પકડેલી કમાન વુજૂર વિના કદી ન પકડી !	૧૮
★ મરિજીદે નબવીનું બાંધકામ અને અદબનો લેહાજ	૧૮
★ પાછા ફરતાં કબ્રની પીઠ ન કરતા !	૧૯
★ અદબ કરનારાઓને ઈનામો	૧૯
★ બાલ મુખારક સમગ્ર દૌલતથીય મહાન !	૧૯
★ વાળ મુખારકની અદબનો બદલો	૨૧
★ સમયના ગૌષણી બેઅદબીનો અંજામ	૨૧
★ બુજુર્ગના હાથ ચૂમવા પર બખ્ષિશ થઈ !	૨૫
★ બુજુર્ગની સોહબતમાં બેસવાનું ફળ	૨૬
★ બુજુર્ગની અદબ કરવાથી કુકમીની બખ્ષિશ	૨૬
★ મુજદ્દિદ અલ્ફાધાનીનાં જૂતા મુખારકના અદબની બરકત	૨૭
★ નામે મુહમ્મદની અદબની બરકત	૩૦
★ ખુદાના નામની અદબથી વલીના દરજજે	૩૦
★ અજાનની અદબના કારણે બખ્ષિશ !	૩૧
★ કુર્ચાનની અદબના કારણે સલ્તનતનું ઈનામ !	૩૨
★ બેઅદબીનો વલાલ	૩૨
★ છ લાખ વર્ષની ઈબાદત બર્બાદ !	૩૨
★ બેઅદબીની સજા ! ગંધેડા જેવું મોહું !	૩૩
★ બેઅદબ કાચંડાને શું સજા મળી ?!	૩૪
★ બેઅદબીની સજા આવનારી પેઢીમાં પણ !	૩૪
★ અબૂ હનીફા <small>હનીફા</small> નો બેઅદબ મર્તદ થઈ ગયો !	૩૫
★ બેઅદબનું મોં કા'બાથી ફરી ગયું !	૩૬
★ વલીઓના બેઅદબને કલ્યો મોઢે ન ચડતો હતો	૩૬
★ કા'બા તરફ થુંકનાર પાછણ ન માજ ન પણો !	૩૮

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّى عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيْمِ

આંખોથી જોયેલાં દ્રશ્યો

ફકીર અખૂ સઈદ મુહમ્મદ અમીન (લેખક)ને હરમૈન તથેબૈન એટલે મકા અને મદીના (શરીફન)ની ઘણી વાર હાજરી નસીબ થઈ. ત્યાંના અમુક હાલાત જે જોવા મળ્યા તે લખવામાં આવે છે.

★ કુર્અનને પગ મારતો બેઅદબ ! ★

એક દિવસ હું ઓહરની નમાજ પઢી હરમે મકા (મસ્જિદે હરામ)માં બેઠો હતો. એટલામાં એક માણસ આવ્યો તો બીજો માણસ જે પહેલેથી ત્યાં બેઠો હતો તે ઉભો થઈ ગયો અને આવનારનું સ્વાગત કર્યું. પછી એ બંનેવ બેસી ગયા અને કુર્અન શરીફનો દોર ચાલુ કરી દીધો. હવે મને ખખર પડી કે આ લોકો કુર્અનના હાફિઝ છે. પછતાં પછતાં ભૂલ થઈ, એક કહું, આમ છે ! બીજાએ કહું, આમ છે ! તો એ હાફિઝોએ કુર્અન મજદું ઉઠાવ્યું અને જોયું તો ભૂલો સુધરી ગઈ પણ તેમણે પોતાની સહૂલત (આસાની) માટે કુર્અન પાકને રિયાલ પર મૂકી પોતાની પાસે મૂકી દીધું અને ફરી પછવાનું ચાલુ કરી દીધું. ત્યાં એક

માણસ જે કા'બા મુકર્મહ્લી સામે પગ પહોળો કરી બેઠો હતો એ માણસ વારંવાર પોતાના પગનો અંગૂઠો કુર્અન શરીફની સાથે લગાડતો હતો. એટલે આમ તેમ કરતાં એનો પગ કુર્અન પાક સાથે લાગી જતો હતો. જો કે એ હાફિઝ સાહબ જોઈ રહ્યા હતા. જ્યારે બે ચાર વાર પેલા માણસે આવું કર્યું તો મારાથી ન રહવાયું અને હાફિઝજી અરબીમાં પૂછ્યું, આ શું છે ?! એણે જવાબ આપ્યો : - મદા કન્તાબ રબ દુલ્હિની - એટલે આ અલ્લાહ રખ્બુલ આલમીનની કિતાબ છે. તો મેં કહું, જો ! આ શું કરી રહ્યો છે ?! વારંવાર એ પોતાનો પગ કુર્અન મજદું સાથે લગાડી રહ્યો છે ! ત્યારે પેલા હાફિઝે પેલા કમબખ્તને ધમકાવ્યો તો તેણે પગ પાછો કરી લીધો. نعوذ بالله من ذلك

★ કુર્અન બુટ પર મૂકી દીધું ! ★

મસ્જિદે હરામમાં એક શખ્સ કુર્અન શરીફની તિલાવત કરતો હતો તેવામાં એ માણસને ઉંઘ આવી ગઈ તો તે બેઅદબે કુર્અન શરીફને પોતાના બુટ પર મૂકી દીધું અને સૂઈ ગયો ! જ્યારે કે કુર્અન અને બુટની વચ્ચે બીજી કોઈ વસ્તુ ન હતી. (معاذ اللہ)

★ કુર્અન તથા ચાપલ બેગમાં બેગાં મૂક્યાં ! ★

ઇ.સ. ૧૮૭૨ નો પ્રસંગ છે. હું અને મારો ભત્રીજો હાજ ગુલામ સરવર મસ્જિદે નબવી શરીફમાં મગરિબની નમાજ પહેલાં કાલીન (સફ) પર બેઠા હતા કે અચાનક બે અરબી અમારા આગળ આવીને બેસી ગયા, એમાં એકના હાથમાં નાનું

બેગ હતું એને ખોલ્યું અને અંદર હાથ કરી હવાઈ ચાપલ કાઢ્યા અને સફ પર મૂકી દીધા. પહેલાં તો હું જોઈને ખુશ થયો કે આ કેટલો અદભવાળો છે ! પરંતુ જ્યારે બીજા વખતે બેગમાં હાથ નાખી નીચેથી કુર્ચાને પાક કાઢી તિલાવત ચાલુ કરી દીધી ! તો આ દશ્ય જોઈ મને ઘણું દુઃખ થયું કે આ કેટલો બેઅદબ છે કે બેગમાં કુર્ચાન શરીર પણ મૂક્યું છે અને કુર્ચાનની ઉપર પોતાના ચાપલો !

فَالِّلَّهُ الْمُسْتَكْبِرُ

★ કુર્ચાન પરથી બુટ ચાપલ લઈ જવા ★

સામાન્યતઃ આવું જોવા મળ્યા કરે છે કે કુર્ચાન કબાટમાં મૂકેલું છે અને ત્યાંના રહેવાસીઓ ચાપલ બુટ કુર્ચાન શરીરની ઉપરથી લઈ જાય છે.

★ કુર્ચાન સાથે કબાટમાં બુટ ચાપલ ! ★

એ પણ જોવા મળ્યું કે કુર્ચાનના કબાટના સાથે બુટ ચાપલ મૂકી હે છે અને જરાય વિચારતા નથી. એમને કહેવામાં આવે તો જવાબ આપે છે કે એમાં શું થયું ! છેવટે એ પણ લાકડી જ છે. સવાલ એ છે કે જો કોઈ વર્જીર અથવા બાદશાહ બેઠો હોય અને કોઈ એની બાજુમાં બુટ ચાપલ મૂકી હે તો આ કાર્ય કોઈ કરી શકે ખરું ?! અગર નથી કરી શકતા તો કુર્ચાન શરીર જેને પણ્ણિકની બોલીમાં બે જહાંનો બાદશાહ કહેવામાં આવે છે, તો એના સાથે બુટ મૂકી દેવા કેમ બેઅદબી ન ગણાય ?!

★ કા'બાની દિવાલ પર બુટ ચાપલ ! ★

આપણા બુગુરોની તા'લીમની અસર છે કે ખાનાએ કા'બાની

તરફ પગ પહોળા કરી સૂવું બેઅદબી સમજવામાં આવે છે, જ્યારે કે અહીંથી હજારો કિલોમીટર દૂર ખાનાએ કા'બા છે. પરંતુ ત્યાં (મકામાં) બેઅદબી એટલે સુધી જોવા મળી કે હતીમે કા'બા જે ખાનાએ કા'બાની દીવાલ છે એના ઉપર બુટ મૂકે છે !

(الْعِيَازُ بِاللَّهِ—الْعِيَازُ بِاللَّهِ)

★ બુટ ચાપલ હાથમાં પકડી જાલી મુલાક પાસે ઉભા થાય છે ! ★

સરકારે મદીના ﷺ ના રોજાએ મુખારકની જિયારત માટે આવનારાઓમાં આમુકને જોયા જેઓ બુટ ચાપલ હાથમાં લઈ જાલીના પાસે ઉભા થાય છે. અલ્લાહ મુર્જી આવા બેઅદબ લોકોને અદભની તૌફિક અતા ફર્માવે.

આ બધા પ્રસંગો જોઈ મેં (લેખકે) આ રિસાલો લખ્યો છે જેથી કરીને મારા મુસલમાનભાઈ અદબ શીખી અલ્લાહ મુર્જી ને રાજી કરી શકે.

અલ્લાહ તથાલા બધાને અદભની તૌફિક આપે અને આપણો બેઅદબી કરી નેકીઓને બરબાદ કરીને દોઝખના હક્કદાર ન બની જઈએ.

وَاللَّهُ تَعَالَى الْهَادِي وَنَعْمَرُ الرَّوْكِيلُ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى
 عَلَىٰ حَبِيبِهِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَرْسَلِينَ وَعَلَىٰ الْهَ
 رَاصِحَّابِهِ اجْمَعِينَ

અદભનું મહત્વ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُكَ يَا مَنْ أَدْبَعَ عِبَادَةَ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَالَ تَعَالَى لَا تَرْفَعُوا أَصواتَكُمْ فَوْقَ صوتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لَبْعَضٌ أَنْ تُحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَتَمْلِأَ لِاتِّشَاعُونَ
وَصَلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى حَبِيبِهِ وَرَسُولِهِ خَيْرِ
خَلْقِ اللَّهِ وَسَيِّدِ الْمَرْسَلِينَ وَعَلَى الْهُدَى
وَرَاصِحَّابِهِ أَجْمَعِينَ۔

અદભ દીન છે. અદભ રાહે મુખીનનો ચિરાગ છે, અદભ ૨૫૩૪ આલમીનની રજા છે, અદભ છે તો દીન છે, અદભ નથી તો કશું જ નથી.

મધ્ઘૂમુલ ઔલિયા સૈયદ મુહમ્મદ બહાઉદીન શાહ નક્શબંદી બુખારી એ ફર્માવ્યું : -
આર્થ : "અદભ પૂરે પૂરો દીન છે."

સૈયદિના ઈમામે ૨૫૩૪ાની મુજફિદે અલ્ફેથાની ટ્રીપિક કલે અદભ - : ફર્માવે છે : عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ

આર્થ : "અદભ સંપૂર્ણ રાહે હક્ક છે અને એ કહેવત મશહૂર છે કે કોઈ બેઅદભ અલ્લાહ તાઓલા સુધી નથી પહોંચી શકતો." (હાલાતે મશાઈથે નકશબંદ, પેજ-૧૬૦)

અલ્લાહ તાઓલા આપણાને બધાને બાઅદભ રાખે અને બેઅદભીથી બચાવે, એ જ હામી અને નાસિર છે અને તે જ કામ બનાવનાર છે. عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبُ.

અદભની સાધિતી

જ્યારે સૈયદિના મૂસા કલીમુલ્લાહ તૂર પહાડ ૫૨ જતી વખતે મુકદસ વાદી (તુવા)માં પહોંચ્યા તો અલ્લાહ તાઓલાએ ફર્માવ્યું :-

فَأَخْلُعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمَقْدَسِ طَوْيٍ۔

આર્થ : "હે મારા કલીમ ! પોતાના બુટ ઉતારી કાઢો એટલા માટે કે આ વાદીએ મુકદસ છે." અને જાહેર છે કે આ હુકમ વાદીના અદભ માટે આપવામાં આવ્યો હતો.

જલાલેનના હાશિયામાં છે :-

طَوْيَ اسْمَرَادِ الشَّامِ وَامْرِ بِخَلْعِ
النَّعَلَيْنِ لَانِ الْحَفْوَةِ دَخْلَ التَّوَاضِعِ

- (સૂરાએ તાહા) ૦

તુવા એ સીરિયા દેશમાં એક વાદીનું નામ છે અને અલ્લાહ તાઓલાએ મૂસા ને બુટ ઉતારવાનો હુકમ એટલા માટે આપ્યો કે બુટ ચાપલ પેહર્યા વિના ચાલવું તવાજુઅ (આજીજ)માં દાખલ છે અને આ બહું સારો અદભ છે. અને

તફ્સીરે જિયાઉલ કુર્અનમાં છે : "આ તુવાની મુકદ્દસ વાદી છે,
અદબ અને એહેતેરામ ચાહે છે કે બુટ ચખ્પલ કાઢી નાખો."

કુર્અન મજલુદમાં છે :-

بِالْيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا ترْفَعُوا أصواتَكُمْ
فوق صوت النبىٰ وَلَا تجهرُوا بِالْوَلَهِ بِالْقَوْلِ كَجَرْ
بعضُكُمْ لِبعضٍ إِن تَحْبِطْ أَعْمَالَكُمْ وَإِنْ
لَا تَشْعُرُونَ -

"હે ઈમાનવાળાઓ ! પોતાના અવાજોને મારા નભીના
અવાજથી ઉંચો ન કરો અને જોરથી ન બોલો જેવી રીતે તમે એક
બીજાને બુન્મો પાડીને બોલાવો છો, ક્યાંક તમારા આમાલ
(અમલો) આ બેઅદબીના કારણે બરબાદ થઈ જાય અને તમને
ખબર પણ ન થાય !" (સૂરાએ હુજરાત, પા. ૨૬)

તફ્સીરે જિયાઉલ કુર્અનમાં છે :- "જો તમારાથી બુન્મો
પાડવાની બેઅદબી થઈ જાય તો તેનો અંજામ એ થશે કે તમારા
બધા આમાલ બરબાદ થઈ જશે."

કુર્અને પાકમાં છે :- "مَا رَا
هُبَيْبَنِي تَأْجِيمٌ أَنَّهُ تَؤْكِيرَ كَرَوْلَةً" (عَلَيْهِ السَّلَامُ)

અદબ કરવાવાળા આવા હોય છે !

★ પોતાના ગુપ્તાંગ પતિ કદી ન જોયું ! ★

હેદરે કર્રાર હઝરત અલી શરેખ ખુદા ક્રમાંજાહી એ પોતાના
ગુપ્ત અંગો તરફ જોયું નથી કારણ કે આ આંખોથી જમાલે મુસ્તકના

ની જિયારત (દીદાર) કરતા હતા.

وَلَمْ يَقُعْ نَظَرٌ عَلَى رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ
إِلَى عُودِتِهِ حَذْرَامَنْ أَنْ يَرَا هَابَالْعَيْنَ التَّيْ يَرَا
بِهَا جَمَالَ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ (તફ્સીર રહૂલ બધાન)

★ જમણો હાથ ગુપ્તાંગને કદી ન લગાડયો ! ★

હઝરત ઉષ્માન જુન્નરૈન એ જ્યારે રહમતે કાયનાત
સૈયદે દો આલમ ઉલ્લિલ્લ ના હાથ મુખારક પર બૈઅત કરી તો
કોઈ પણ દિવસ જમણા હાથને ગુપ્તાંગ સાથે લગાડ્યો નથી.
કારણ કે આ હાથ નભી ઉલ્લિલ્લ ના હાથ મુખારક સાથે સ્પર્શી
ગયો છે. અને આ બધું અદબ માટે જ હતું.

★ નભીનું જિક સાંભળતાં રંગ બદલાઈ જતો ! ★

હઝરત ઈમામ માલિક જ્યારે નભીએ અકરમ ઉલ્લિલ્લ
નો જિકે પાક કરતા અથવા ઈમામ સાહબ પાસે જિક કરવામાં
આવતો તો આપનો રંગ બદલાઈ જતો ! અને આપ (ઈમામ)
જુકી જતા. એક દિવસ કોઈએ પૂછ્યું, તમે આવું કેમ કરો છો ?
ફર્માવ્યું : લોડાયિત મારાયિત લેમાન્કરત્મ -

★ કદી વુગ્ર વિના હદીષ ન કહી ★

હઝરત ઈમામ જા'ફર સાદિક એ જ્યારે હુજૂર

પુરનૂર عَلِيُّوْسَلِ નો જિક મુખારક થતો તો આપનો રંગ પીળો થઈ જતો તથા ઈમામ જા'ફરે કદી પણ વુગ્ઝુ વગર હદીષે પાક બયાન ન કરી. (શિક્ષા શરીફ)

★ હુગ્રના જિકની અજલની અસર ★

હજરત અબ્દુર્રહુમાન બિન કાસિમ عَلِيُّوْسَلِ જ્યારે આપ નો જિક કરતા તો એવું લાગતું કે આપના બદનનું ખૂન નીચોડી લેવામાં આવ્યું છે. (શિક્ષા શરીફ)

★ ઉભા ઉભા હદીષે પાક સાંભળવું નાપસંદ ! ★

હજરત ઈમામ માલિક عَلِيُّوْسَلِ જ્યારે મોહદ્દિષ ઈબ્ને હાજિમ عَلِيُّوْسَلِ ની જિદમતમાં આવતા અને ઈબ્ને હાજિમ હદીષે પાક બયાન ફર્માવી રહ્યા હોય તો જો બેસવાની જગ્યા ન હોય તો ઈમામ માલિક આગળ વધી જતા. પૂછવા પર જવાબ આપતા કે બેસવાની જગ્યા ન હતી અને હું ઉભો ઉભો હદીષે પાક સાંભળવું પસંદ નથી કરતો.

★ ઈમામ માલિક અને હદીષનો અદબ ★

હજરત ઈમામ માલિક عَلِيُّوْسَلِ ની જિદમતમાં જ્યારે પણ કોઈ આવતો તો આપ ખાદિમાને મોકલતા કે જાવ ! પૂછો કોઈ મસાલો પૂછવો છે અથવા હદીષે પાક સાંભળવી છે ? જો આવનાર કહેતો કે મસાઈલ પૂછવા છે તો આપ મકાનથી બાહર આવી મસાઈલ બતાવી આપતા. અને જો આવનાર કહેતો કે હું હદીષ સાંભળવા આવ્યો છું. તો આપ ગુસ્લ કરતા, ખુશભુ

લગાડતા, લિબાસ બદલતા, જુબ્બો પહેરતા, અમામા શરીફ બાંધતા પછી બહાર તશ્રીફ લાવતા અને આપના માટે તખ્ત લગાડવામાં આવતો. આપ તખ્ત પર બેસી હદીષે પાક બયાન કરતા. અને જ્યાં સુધી હદીષે પાક બયાન કરતા ત્યાં સુધી અગરબતી સણગતી. અને એ તખ્ત પર હદીષે પાક બયાન કરવા સિવાય ન બેસતા, જ્યારે આપથી સવાલ કરવામાં આવતો કે આપ આટલો બધો એહતેમામ (કાળજ) શું કામ કરો છો ? તો ફર્માવતા, આ બધું હદીષે પાકની તા'જીમ માટે છે. (શિક્ષા શરીફ)

હુંએ કે અલ્લાહ તથાલા આવા નેક હજરત પર જેઓ આપણાને અદબનો સબક શીખવાડી ગયા હજારો રહમતો નાજિલ ફર્માવે અને એમની કષ્ટોને જન્તનો બાગ બનાવે. (આમીન)

★ વીંધીએ સોળ ડંખ માર્યા પણ... ★

હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મુખારક عَلِيُّوْسَلِ એ બયાન ફર્માવ્યું : -

એક દિવસ હજરત ઈમામ માલિક عَلِيُّوْسَلِ, હદીષે પાક પઢાવતા હતા, પાછળથી વીંધીએ ડંખ માર્યો જેનાથી આપનો રંગ બદલાયો પરંતુ હદીષે પાક પઢાવતા રહ્યા, એટલે સુધી કે વીંધીએ ૧૬ વખત આપને ડંખ માર્યા તો પણ આપ હદીષ શરીફ પઢાવતા રહ્યા અને જ્યારે ફારિગ થયા તો મેં અર્જ કરી, હુંજૂર ! જ્યારે તમે હદીષે પાક પઢાવતા હતા તો આપનો રંગ બદલાઈ ગયો હતો, એનું શું કારણ છે ? ! તો ઈમામ માલિકે જ્યારે હદીષ પઢાવતો હતો ત્યારે વીંધીએ ડંખ માર્યો પણ મેં અદબના કારણે ધ્યાન ન આપ્યું. વીંધી ડંખ મારતો રહ્યો તેણે સોળ ડંખ માર્યા અને જાતે જ પાછો ફરી ગયો અને હું હદીષ બયાન કરતો

રહ્યો. (શિક્ષા શરીફ)

★ ચાલતાં ચાલતાં હદીષ પૂછવા પર નારાજ ! ★

હજરત ઈણે મેહદી પ્રશ્નાશી કરું, ફર્માવે છે કે એક દિવસ હું ઈમામ માલિક સાથે વાદીએ અકીકની તરફ જઈ રહ્યો હતો તો મેં ચાલતાં ચાલતાં એક હદીષે પાક પૂછી. તો આપે મને ધમકાવ્યો અને ફર્માવ્યું, હું તો તને બહુ બાઅદબ જાગતો હતો અને તે ચાલતાં ચાલતાં હદીષે પાક પૂછી છે ! (આવું કદી ન થવું જોઈએ)

★ એને જેલમાં કરી દો ! ★

હજરત ઈમામ માલિક પ્રશ્નાશી ને કાજી જરીરે ઉભા ઉભા હદીષે પાકના વિશે સવાલ કર્યો તો આપે ફર્માવ્યું, એને જેલમાં કરી દો ! અર્જ કરી, હુઝૂર ! આ તો કાજી સાહબ છે ! આ સાંભળી ફર્માવ્યું, એટલા માટે તો જેલમાં કરવાનો હુકમ આપ્યો છે કે કાજી થઈને એણે અદબ કેમ ન કર્યો ?! એણે ઉભા ઉભા હુઝૂર પુરનૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ ની હદીષે પાકના વિશે કેમ સવાલ કર્યો ?! (શિક્ષા શરીફ)

★ ઉભા ઉભા હદીષ પૂછતાં ૨૦ કોરડા માર્યા ! ★

હેશામ ઈણે ગાજીએ ઈમામ માલિક પ્રશ્નાશી ને ઉભા ઉભા હદીષે પાક પૂછી તો આપે હેશામને વીસ (૨૦) કોરડા માર્યા અને પછી એમના પર મહેરબાની ફર્માવીને ૨૦ હદીષે પાક

સંભળાવી. હદીષો સાંભળીને હેશામે કહું કે, ઈમામ માલિક મને વધારે કોરડા મારતા અને વધારે હદીષો સંભળાવતા તો સારું થાત ! (શિક્ષા શરીફ)

અલ્લાહ તથાલા હજારો રહેમતો નાજિલ ફર્માવે આવા નેક લોકોની કષ્ટો પર જેઓ આપણાને અદબનો રસ્તો બતાવી ગયા.

★ બિસ્તર પાક ! બાપ નાપાક ! ★

ઉમ્મુલ મુ'મિનીન ઉમ્મે હબીબા પ્રશ્નાશી, મદીના મુનવ્વરામાં રહેતાં હતાં, એમના વાલિદ અબૂ સુફ્યાને જ્યારે ઈસ્લામ કબૂલ ન કર્યો હતો ત્યારે મક્કા શરીફથી મદીના શરીફ પહોંચ્યા અને જ્યારે તે પોતાની પુત્રી ઉમ્મે હબીબાની મુલાકાત માટે એમના ઘરે ગયા તો ત્યાં એક બિસ્તર પાંથરેલો હતો એના પર બેસવા લાગ્યા, તો તેમની પુત્રી ઉમ્મે હબીબાએ તે બિસ્તર ઉઠાવી લીધો. બાપને આશર્ય થયું કે બિસ્તર પાંથરેલો હતો તને કેમ ઉઠાવી લીધો ?! થવું તો એવું જોઈએ કે મારા માટે સારામાં સારો બિસ્તર પાંથરવામાં આવતો ! બાપે આશર્યમાં દૂબીને પૂછ્યું, બેટી ! તું એટલું બતાવ કે હું આ બિસ્તરના લાયક નથી કે આ બિસ્તર મારા લાયક નથી ?! પુત્રીએ જવાબ આપ્યો, હે બાપ ! આ બિસ્તર અલ્લાહ તથાલાના પ્યારા હબીબ عَلَيْهِ السَّلَامُ નો છે અને તમે મુશ્રિક છો એટલે હું તમને કેવી રીતે આ બિસ્તર પર બેસાડી શકું છું ?!

આપને આ સાંભળી તકલીફ થઈ પરંતુ ઉમ્મે હબીબા પ્રશ્નાશી, એ આ તકલીફની કોઈ પરવા ન કરી અને અદબ તથા અજમતે રસૂલ, તા'જીમે રસૂલ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની પરવા કરી જે તેમના દિલમાં હતી. (તખાત બહવાલા હિકાયતે સહાબા)

★ બાળ મુખારકની અદબનો પરંગ ★

હજરત ખાલિદ ઈબ્ને વલીદ સહાબીની رضي الله عنه ટોપીમાં રહમતે કાયનાત સૈયફુલ આલમીન عليه السلام ના વાળ મુખારક સીવેલા હતા. જંગના દરમ્યાન જ્યારે હજરત ખાલિદ સેનાપતિ હતા અને ખતરનાક જંગ ચાલી રહી હતી એ દરમ્યાન આપની એ ટોપી પડી ગઈ. આપે સખ્ત તકલીફ કરી અને ટોપી તલાશ કરી ઉઠાવી લીધી. એટલામાં ઘણા ઈસ્લામી મુજાહિદો શહીદ થઈ ગયા, જંગ પૂરી થઈ તો લોકોએ સવાલ કર્યો કે તમે આવું શા માટે કર્યું જેના લીધે કેટલાક મુજાહિદો શહીદ થઈ ગયા ?! આ સાંભળી હજરત ખાલિદ ઈબ્ને વલીદે ફર્માવ્યું, મેં કેવળ ટોપીના લીધે આવું નથી કર્યું, મેં આ કાર્ય વાળ મુખારકની અદબને લીધે કર્યું છે કે જે મારી ટોપીમાં સીવેલા હતા. (શિફા શરીફ, નસીમુર્રિયા)

સાબક : આ પરથી સહાબાએ કિરામ એવો સબક આપી ગયા છે કે અદબના રસ્તામાં ન તો બાપની પરવા થાય છે ન જાનની અને ન ઈજજત આબરૂની પરવા કરવામાં આવે છે.

★ માથાના આગામના વાળ કઢી ન કપાયા ! ★

હજરત અબૂ મહેઝૂરથી સહાબી رضي الله عنه ના માથાના આગામાં વાળોનો એક ગુચ્છો હતો. બેસીને જો એને ખોલતા તો જમીન સુધી વાળ પહોંચી જતા. અર્જ કરવામાં આવ્યું કે તમે આ વાળોને સાફ કેમ કરાવી દેતા નથી ?! આ સાંભળીને આપે ફર્માવ્યું, આ તે વાળ છે જેને રહમતે કાયનાત عليه السلام ના હાથ

મુખારક લાગ્યા છે એટલા માટે હું તેને સાફ કરવાનું માન્ય નથી કરતો ! (શિફા શરીફ, સીરતે રસૂલ અરબી)

★ હુગ્રૂ صلوات اللہ علیہ وسلم એ જેમાં ખાદુ તે યાલાની અદબ ! ★

હજરતે ખદાશ رضي الله عنه એ એક દિવસ રસૂલે અકરમ صلوات اللہ علیہ وسلم ને એક યાલામાં ખાણું ખાતા જોયા તો હજરત ખદાશે તે યાલાને તબરૂકના રૂપે લઈ લીધો અને જ્યારે હજરત ઉમર رضي الله عنه એમના ઘરે તશરીફ લઈ જતા તો એમનાથી હજરત ઉમર તે જ યાલો તલબ કરતા અને તેમાં જમજમ શરીફનું પાણી નાખી પીતા અને પોતાના મોઢા પર લગાડતા. (સીરતે રસૂલ અરબી)

★ હુગ્રૂ صلوات اللہ علیہ وسلم એ પાણી પીઘેલ યાલો આઠ લાખમાં લીધો ! ★

હજરત અનસ સહાબી رضي الله عنه ના પાસે એક લાકડીનો યાલો હતો. જેમાં ઘણા વખત તાજદારે મદીના عليه السلام એ પાણી પીઘુ હતું. તે યાલો હજરત અનસના વિસાલ બાદ વારસામાં કોઈને મળ્યો. ત્યાર બાદ કોઈ મહોબ્બતવાળાએ તે યાલાને આઠ લાખ દિરહમમાં વેચાતો લઈ લીધો કારણ કે તે યાલાને હુગ્રૂ صلوات اللہ علیہ وسلم ના હોઠ મુખારક લાગ્યા હતા. (શર્હ શમાઈલ બહવાલા સીરતે રસૂલ અરબી)

★ હુગ્રૂ صلوات اللہ علیہ وسلم એ આપેલ ચાદર ૨૦ હજર દિરહમમાં ★

જ્યારે અરબી શાઈર હજરત કાયબ ઈબ્ને જુહેર ઈમાન

લાવ્યા અને કસીદા બાનત સુઆદ હુજૂરની ખિદમતમાં પઢ્યો
અને જ્યારે હજરત કાબું رضي الله عنه એ આ શેઅર પઢ્યો : -

ان الرسول لنورٌ يستفاد به
مهند من سيف الله مسلول

તો વાતીએ ઉમ્મત عليه السلام એ પોતાની ચાદર મુખારક હજરત
કાબુંને અતા ફર્માવી. પછી હજરત મુખાવિયા رضي الله عنه એ દસ
૧૦ હજર દિરહમમાં તે ચાદર મુખારક વેચાતી લેવા માંગી તો
હજરત કાબું رضي الله عنه એ ફર્માવ્યું, હું આ ચાદર મુખારક કોઈને
પણ આપીશ નહીં ! ત્યારબાદ હજરત કાબુંના વિસાલ પછી
હજરત મુખાવિયા رضي الله عنه એ તેમના વારસો પાસેથી વીસ ૨૦
હજર દિરહમમાં એ ચાદર મુખારક ખરીદી લીધી. (શહેર કસીદા
બાનત સાચાદ બ હવાલા સીરતે રસૂલે અરબી)

★ લાકડીમાંથી તલ્વાર બની ગઈ ! ★

જેંગો ઓહદમાં હજરત અખુલ્લાહ ઈબ્ને જહશ رضي الله عنه ની
તલ્વાર તૂટી ગઈ તો જેને જહાં رضي الله عنه એ એમને ખજૂરની એક
લાકડી પકડાવી આપી અને તે તલ્વાર બની ગઈ. તે તલ્વાર
હજરત અખુલ્લાહના ખાનદાનમાં રહી અને એમના વારસો
પાસેથી બગાતુરીએ બસો દીનારમાં વેચાતી લઈ લીધી. (જુકાની,
શરહે મવાહિબે લહુનિયા બહવાલા સીરતે રસૂલે અરબી)

★ ખાટલી ચાર હજર દિરહમમાં ★

હજરત સાચદ ઈબ્ને જરારા عليه السلام એ હુજૂર ની
ખિદમતમાં એક ચારપાઈ (ખાટલી) તોહફામાં પેશ કરી જેના
પર નભીએ અકરમ عليه السلام આરામ ફર્માવતા હતા. તે ખાટલી

તબરૂક રૂપે એકબીજા પાસે જતી રહી. તેને અખુલ્લાહ ઈબ્ને
ઈસહાક એ ચાર હજર દિરહમમાં ખરીદી. (જુકાની)

★ હુગ્રે પકડેલી કમાન તુગ્ર વિના કઢી ન પકડી ! ★

ગાજી અહમદ ઈબ્ને ફજ્લુવિદ્યાહ رحمه الله عليه એ જ્યારે આ
સાંભળ્યું કે રહમતે દો આલમ عليه السلام એ કમાન હાથ લીધી તો તે
જ દિવસથી ગાજી અહમદ رحمه الله عليه એ અદબના લીધે કઢી બેવુજૂ
કમાનને હાથ લગાડ્યો.

આ બધા પ્રસંગો સંપૂર્ણ અદબના કરિશમા છે. અદ્લાહ
તાયાલા આપણાને અદબની તૌફિક અતા ફર્માવે. (આમીન)

★ મસ્જિદે નબવીનું બાંધકામ અને અદબનો લેહાં ★

તુર્કી હુકૂમતે જ્યારે મસ્જિદે નબવી عليه السلام ના બાંધકામનો
પ્લાન બનાવ્યો તો ઈસ્લામી દેશોમાંથી અમુક ખાનદાનોને
બોલાવ્યાં અને તેમના માટે કુસ્તુન્તુન્યા પાસે એક શહેર વસાવ્યું
અને તુર્કી હુકૂમતે એ બધા જ ખાનદાનોનો ખર્ચો પોતાના ઉપર
લીધો. તે ખાનદાનોમાંથી એક એક છોકરાને લઈ કુર્ચાનના
હાફિજ બનાવ્યા. તેમને બાંધકામનો હુન્નર શીખવાડ્યો. આવું
કરવામાં તુર્કી હુકૂમતે પચ્ચીસ (૨૫) વરસો સુધી એ પાંચસો
ખાનદાનનો ખર્ચો વેઠયો. પચ્ચીસ વર્ષો બાદ તે નવજવાનો
બાંધકામના માહિર, આલિમ, ફાજિલ અને કુર્ચાને પાકના
હાફિજ બની ગયા, તો એમને મસ્જિદે નબવીના બાંધકામમાં
લગાડ્યા. અને મટીનાથી બહાર પથ્થર તોડવાનું કારખાનું

બનાવી દીધું. આ કારખાનાને મદીના શરીફથી બહાર બનાવવાનું કારણ એ હતું કે હુઝૂર ﷺ ને પથર તોડવાના અવાજથી તકલીફ ન થાય. અને હાફિઝોને હુકમ આપ્યો કે પથર તૈયાર કરી મસ્જિદ શરીફમાં લઈ જાવ ત્યાં બે પથર મિલાવી થાંભલા બનાવવામાં આવે. જો બે પથરોમાં થોડો પણ ફર્ક થઈ જાય તો લાકડીના હથોડા પર કાપડ લપેટી એવી રીતે મારે કે અવાજ પૈદા ન થાય. જો બે પથરોમાં વધારે ફર્ક હોય તો તેને ફરી કારખાનામાં લાવી સહીએ કરો. હુઝૂર ﷺ ના રોજા પાસે પથરોને સહીએ કરવાની ઈજાજત નથી! આ બધા આદેશો એટલા માટે હતા કે હુઝૂર ﷺ ને તકલીફ ન પહોંચે. બાંધકામ કરનારાઓને હુકમ હતો કે આ બધાં જ કામ બાવુજૂ કરવામાં આવે અને કામ કરતી વખતે કુર્અન મજૂદની તિલાવત ચાલુ રહે. તે નવજુવાનોએ પંદર વર્ષોમાં મસ્જિદ નબવીનું બાંધકામ પૂરું કર્યું. સાથે સાથે એ બધા જ પથરો તુર્કી હુકૂમતે જે મસ્જિદમાં લગાડવામાં આવ્યા તે જેવા તેવા પહાડોથી ન લીધા હતા.

★ પાછા ફરતાં કબની પીઠ ન કરતા ! ★

હજરત ખવાજા અખુલ હસન رض જ્યારે હજરત બાયજીદ બુસ્તામી رض ની કષ્ટ મુખારકની જિયારત કરી પાછા ફરતા તો રસ્તામાં કોઈ પણ જગ્યાએ હજરત બુસ્તામીની કષ્ટ મુખારક તરફ પીઠ ન કરતા. (તજકેરાએ મશાઈથે નકશબંદ, પેજ-૫૮)

અદખ કરનારાઓને ઈનામો

★ બાલ મુખારક સમગ્ર દૌલતથીય મહાન !★

રોનકુલ મજાલિસમાં છે કે બધાં શહેરમાં એક વેપારી હતો

જે માલદાર હતો તેના બે છોકરા હતા. તેની ખુશનસીબી એ હતી કે તેના પાસે રહમતે દો આલમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ના ત્રણ મુખારક વાળ હતા. જ્યારે વેપારીનો ઈન્ટેકાલ થયો તો બંને છોકરાઓએ બાપની મિલકતને બરાબર વહેંચી લીધી. જ્યારે બાલ મુખારકની વહેંચણીની વાત આવી તો એક વાળ મુખારક મોટા ભાઈને અને બીજો નાનો ભાઈને આપી દેવામાં આવ્યો. ત્રીજા વાળના વિશે મોટા ભાઈએ કહું કે આપણો અર્ધો અર્ધો લઈ લઈએ. આ સાંભળી નાના ભાઈએ જે અદખમાં રંગાયેલો હતો તેણે કહું કે હું કદી આ વાળને તોડવા નહીં દઉં! કારણ કે અલ્લાહના રસૂલ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની શાન એનાથી ઘણી જાંચી છે કે આપના વાળને તોડવામાં આવે! જ્યારે મોટા ભાઈએ નાના ભાઈની અકીદત જોઈ તો કહું, આ ત્રણ વાળ મુખારક તું લઈ દે અને બાપની બધી મિલકત મને દઈ દે! આ સાંભળી નાના ભાઈએ કહું, મને આનાથી વધું શું જોઈએ! અને આ દુનિયાની બધી જ દૌલત મોટા ભાઈને આપી દીધી અને ત્રણે વાળ મુખારક પોતે લીધા. પછી તે વાળને અદખથી એક મહફૂઝ જગ્યા પર મૂકી દીધા. જ્યારે તેને શોખ થતો તો વાળ મુખારકની જિયારત કરતો અને દુર્દશ શરીફ પઢતો.

મોટા ભાઈની બધી જ દૌલત થોડાક જ દિવસોમાં ખતમ થઈ ગઈ અને કંગાલ થઈ ગયો અને અલ્લાહ તાખાલાએ નાના ભાઈને વાળ મુખારકની બરકતથી દુનિયાની દૌલત પણ ઘણી આપી. અને જ્યારે નાનો ભાઈ મૃત્યુ પામ્યો તો કોઈએ તેને સ્વખનમાં જોયો કે અલ્લાહના રસૂલ પણ તશરીફ ફર્મા છે અને જ્વાબ જોવાવાળાને કહું, તું લોકોમાં એલાન કરી આપ કે જેને કોઈ હાજત હોય તે આ નાના ભાઈની કષ્ટ પર આવે અને અલ્લાહ તાખાલાથી પોતાની હાજતનો સવાલ કરે! આ એલાન પછી

લોકો તેની કથ્ય પર આવવા લાગ્યા, એટલે સુધી કે જે કોઈ પણ કથ્ય પરના ઈલાકામાં આવતો સવારીથી ઉત્તરીને ચાલવા લાગતો (રોનકુલ મજાલિસ, અલકોલુલ્બદીય, સઆઇતુદારેન)

★ વાળ મુખારકની અદભનો બદલો ★

ઈમામુલ અવલિયા સૈયદ અલી હિજરેરી દાતા ગંજબદ્ધ લાહોરી "કશ્ફુલ મહજૂબ" માં લખે છે કે હજરત ખ્વાજા મહદી સૈયારી "રહુલી" મરવ શહેરના ખાતા પીતા ઘરના ચિરાગ હતા. બાપના ઈન્ટેકાલ પછી વારસામાં ઘણી દૌલત મળી. ત્યાર બાદ એમને ખબર મળી કે ફલાણા શખસ પાસે અદ્દાહના રસૂલ ﷺ ના બે વાળ મુખારક છે. આપે તે વાળોને દુનિયાની દૌલતથી ખરીદી લીધા. તો અદ્દાહ તઆલાએ વાળ મુખારકની બરકતથી હજરત મહદીને તૌબાની તૌફીક અતા ફર્માવી અને અદ્દાહ તઆલાએ તેમને પોતાના વલી બનાવી લીધા. બાદમાં આપે હજરત ખ્વાજા અભૂભક વાસેતીના હાથ મુખારક પર તૌબા કરી અને એમની બિદમતમાં રહી એ દરજજો હાંસલ કર્યો કે અવલિયાએ કિરામની એક જમાઅતના ઈમામ બની ગયા. પછી જ્યારે હજરત ખ્વાજા મહદીનો ઈન્ટેકાલનો ટાઈમ થયો તો આપે વસિયત કરી કે આ વાળ મુખારક મારા મોઢામાં મૂકી આપવા. આવું જ કરવામાં આવ્યું કે બંનેવ વાળ તેમના મોઢામાં મૂકી હેવામાં આવ્યા. અત્યારે એમનો મજાર મરવમાં મશહૂર છે, અને લોકો પોતાની હાજરો લઈને એમના મજાર પર હાજર થાય છે અને પોતાની હાજરો પામે છે આ કાર્ય મારું અજમાવેલું છે. (કશ્ફુલ મહજૂબ, અઝ : ગંજ બદ્ધ)

★ સમયના ગૌધરી બેઅદભીનો અંજામ ★

અભૂ સર્જિદ અખુલ્લાહ ટીવી રિપોર્ટર એ બયાન ફર્માવ્યું કે, અમે બગદાદના દીની મદ્રસા નિઝામિયામાં ઈલ્મે દીન પઢતા હતા. તે દિવસોમાં એક ગૌષ બગદાદ શરીરકુમાં આવ્યા (સૈયદ યુસૂફ હમદાની) તે જ્યારે ઈચ્છતા જ્ઞાત થતા અને જ્યારે ઈચ્છતા ગાયબ થઈ જતા. એક દિવસ હું અને ઈલ્લે સકા અને શૈખ અખુલ કાદિર જીલાની જે તે વખત નવજીવાન હતા. અમે ત્રણેવ ગૌષની જિયારત માટે રવાના થયા. રસ્તામાં ઈલ્લે સકાએ કહું હું તો ગૌષ પાસે એટલા માટે જ્ઞાં હું કે એવો સવાલ કરું કે ગૌષથી જવાબ ન બને. ત્યારબાદ મેં કહું, હું પણ એક સવાલ કરીશ ખબર પડે કે એ શું જવાબ હે છે. શૈખ અખુલ કાદિર બોલ્યા, અલ્લાહની પનાહ ! હું ગૌષથી કોઈ સવાલ કરું ?! (કહી સવાલ ન કરીશ !) હું એમની બિદમતમાં જિયારત માટે જઈ રહ્યો છું. અમો ત્યાં પહોંચ્યા તો થોડીવાર પછી ગૌષની જિયારત (દીદાર) થઈ તો વખતના ગૌષે ઈલ્લે સકા તરફ નજર કરી ફર્માવ્યું, હે ઈલ્લે સકા ! તારા પર અફ્સોસ છે ! તું મારી પાસે સવાલ કરવા આવ્યો છે કે હું જવાબ ન આપી શકું ! હે ઈલ્લે સકા ! સાંભળ ! હું જોઈ રહ્યો છું કે કુઝની આગ તારા પર વધી રહી છે. ત્યાર બાદ તે ગૌષે મારી તરફ નજર કરી અને ફર્માવ્યું, હે અખુલ્લાહ ! તું પણ મારાથી એક સવાલ કરવા આવ્યો છે એટલા માટે કે કેવો જવાબ મળે છે ! લે ! આ તારો સવાલ છે અને આ તારો જવાબ છે ! અને હું જોઈ રહ્યું છું કે દુનિયા તારા કાન સુધી ચઢી ગઈ છે ! પછી ગૌષે શૈખ અખુલ કાદિર તરફ નજર કરી અને પોતાના નજીબીક બોલાવ્યા પછી ફર્માવ્યું, હે

અખુલ કાદિર ! તેં સારા અદબથી અલ્લાહ અને તેના રસૂલને રાજુ કરી લીધા. હું જોઈ રહ્યો છું તમે બગાદમાં મિમ્બર પર ચઢી લોકોને બયાન કરશો અને ફર્માવશો કે મારો આ કદમ (પગ) બધા જ અવલિયાઓની ગરદન પર છે અને હું જોઈ રહ્યો છું કે તારા વખતના બધા જ અવલિયાએ તારા જલાલથી પોતાની ગરદનોને નમાવી લીધી છે. ત્યાર બાદ તે ગૌષ ગાયબ થઈ ગયા. બાદમાં શૈખ અખુલ કાદિર પર પેલા ગૌષના કહેવા મુજબ અલ્લાહ તાદાલાના કુર્બની નિશાનીઓ જાહેર થઈ અને દરેકે આપની વિલાયતને માની. આપે ફર્માવ્યું, મારો આ કદમ (પગ) દરેક વલીની ગરદન પર છે અને અલ્લાહના વલીઓએ એ વાતનો ઈકરાર કર્યો. ઈબ્ને સકાનો કિસ્સો એ પ્રમાણે થયો કે તે દીની ઈલમ હાંસલ કરવામાં લાગી રહ્યો અને કમાલ હાંસલ કરી લીધો અને બધા જ ઈલમોમાં ખાસ કરીને મુનાજરાની વિદ્યામાં મશ્હૂર થયો. જબાનનો ફસીહ સૂરત અને શક્લ ખૂબસૂરત એટલે બાદશાહે પોતાના કરીબ કરી લીધો. પછી સફીર (કાસિદ) બનાવી સીરિયા અને રૂમ દેશ તરફ મોકલ્યો. રૂમ દેશના બાદશાહે ઈબ્ને સકાને માહિર અને ફસીહ જાણ્યો તો આશ્વર્ય પામ્યો. ઈસાઈ મજહબના આલિમોને ઈબ્ને સકા સાથે મુનાજરા માટે બોલાવ્યો. ઈબ્ને સકાએ બધા જ આલિમોને લાજવાબ કરી દીધા. ઈસાઈ આલિમો હારી ગયા. આ કામયાબીથી બાદશાહની નજીક તેની અજમત વધી ગઈ અને આ જ કામયાબી ઈબ્ને સકા માટે ફિત્નાનો સબબ બની. એક દિવસ તેની નજર શાહજાહી પર પડી અને આશિક થઈ ગયો અને બાદશાહથી શાહજાહીનો રિશતો માંગ્યો. બાદશાહે કહ્યું, એક શર્ત છે કે તમે ઈસાઈ મજહબને કબૂલ કરી લો ! એના પર ઈબ્ને સકાએ ઈસ્લામથી મુર્તદ થઈને

ઈસાઈ ધર્મ કબૂલ કરી લીધો. રૂમી બાદશાહે પોતાની છોકરીનો નિકાહ ઈબ્ને સકા સાથે કરી આપ્યો. થોડા વખત પછી ઈબ્ને સકા બીમાર થયો તો એવો બીમાર પડયો કે તેને કોઈ પૂછતું ન હતું. લોકોએ તેને એક ઓરડીમાં નાખી દીધો અને તે જિંદગી ગુજરાવા માટે ભીખ માંગતો હતો, તેને કોઈ બોલાવતું ન હતું. ઈબ્ને સકાનું મોહું કાળું થઈ ગયું. એક દિવસ તેના દોસ્તોમાંથી કોઈએ તેને પૂછ્યું, તારી શું ખબર છે ? જવાબ આપ્યો, આ એક ફિલો જે મારા ઉપર નાઝિલ થયો છે. દોસ્તે પૂછ્યું, હે ઈબ્ને સકા ! તને કુર્બાન શરીફમાંથી કાંઈ યાદ છે કે નહીં ?? કહ્યું, એક આયત યાદ રહી ગઈ છે તે આ છે :-

بِمَا يُوَدُّ الظِّيْنَ كَفَرُوا لِوَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٥

તે દોસ્તનું બધાન છે કે ફરી હું એક દિવસ તેના પાસે ગયો અને ઈબ્ને સકાને જોયો તે કાળો થઈ ગયો હતો અને સકરાતની હાલત હતી. મેં તેની કરવટ કિબ્લા તરફ કરી તો એ પૂર્વ તરફ ફરી ગયો અને એ જ હાલતમાં તેની જાન નીકળી ગઈ. ઈબ્ને સકા તે ગૌષની વાત યાદ કરતો હતો અને કેહતો કે હું એ બેઅદબીના કારણે મુસીબતમાં છું.

અબૂ સઈદ અખુલ્લાહ ઈબ્ને અસરુને કહ્યું, મારો કિસ્સો આ પ્રમાણે છે કે દીની ઈલમ પઢી હું દમિશક આવી ગયો તો સુલ્તાન નૂરદીન શાહીદે મને બોલાવી અવકાફનો ઈન્ન્યાર્જ બનાવી દીધો અને હું મુતવ્વલી બની ગયો તો દુનિયા મારા ઉપર ચારે તરફથી આવતી. હું વખતના ગૌષના ફર્માનને યાદ કરતો હતો. અમારા ત્રણ પર પેલા ગૌષની વાત પૂરી થઈ. (અન્વારુલ મુહસિનીન, ફિતાવાએ હઠીષિયલ્)

નોંધ : આ બનાવ પરથી સબક મળ્યો કે કેવળ ઈલમ પઠવાથી કશું થતું નથી માણસ ભલે ગમે તેટલો ઈલમ પડી લે પણ જો અદબ નથી તો બધું જ નિરર્થક છે અને અદબ છે તો બધું જ છે.

વિચારવા જેવી વાત છે કે ઈંબે સકાએ એક વલી એક ગૌપની શાનમાં હલકી બેઅદબી કરી તો ઈમાન બર્બાદ કરી બેઠો, તો જે નબીઓના સરદાર રસૂલોના ઈમામ, હબીબે ખુદા عَلِيٰ وَسَلَّمَ ની શાનમાં બેઅદબી કરે તેનો કેવો અંજામ થશે ?! આ પ્રસંગથી એ લોકો બોધ હાંસલ કરે જે અગર મગરના ચક્કર ચલાવી બેઅદબી કરે છે. દા.ત. જો નબીને ઈલમ હોત તો આવું કેમ બન્યું ?! જો નબીને ઈઞ્જિયાર હોત તો પોતાના નવાસાને કેમ ન બચાવ્યા ?! વગેરે...

★ બુગુર્ગાના હાથ ચૂમવા પર બચિશાશ થઈ ! ★

હાજરત ખ્વાજા બાબ ફરીદુદીન ગંજશકરે ફર્માયું, એક વખત એક નવજીવાન જે ફાસિક ફાજિર ગુનેહગાર હતો તેનો મુલ્તાન (પાક.) ઈન્ટેકાલ થઈ ગયો બાદમાં કોઈએ ખ્વાબમાં જોયો, પૂછયું, તારી સાથે શું થયું ?! તેણે જવાબ આપ્યો, મને મારા અલ્લાહે બખ્શી આપ્યો. ખ્વાબ જોનારે પૂછયું, માઝી શું કારણે થઈ ?! જવાબ આપ્યો, એક દિવસ હાજરત ખ્વાજા બહાઉદીન ઝકરિયા મુલ્તાની عَلِيٰ وَسَلَّمَ જઈ રહ્યા હતા તો મેં મહોષ્ભતમાં આપના હાથ મુખારકને ચૂમી લીધા, તો અલ્લાહ તાલાલાએ મને આ અમલના કારણે બખ્શી આપ્યો. (ખુલાસતુલ આરિઝીન)

આ તે જાતનો ફરજિલ છે જેનું કુર્ાનમાં એલાન છે :—

لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يَسْئَلُونَ

"અલ્લાહ જે પણ કરે કોઈ તેને પૂછી નથી શકતો કે આ કેમ કર્યું ?! અને તે હક્ક તાલા દરેકને પૂછી શકે છે."

★ બુગુર્ગાની સોહબતમાં બેસવાળું ફળ ★

હાજરત જુનૈદ બગદાદીના જમાનામાં એક શખ્સ હતો જેને લોકો તેનાં ગલત કાર્યોના કારણે શકી (બદ્દબખ્ત) કહેતા હતા. એક દિવસ તે હાજરત જુનૈદની બિદમતમાં હાજર થયો અને થોડી વાર બાદ ઉભો થઈ ચાલ્યો ગયો. રસ્તામાં કોઈએ તેને શકી (બદ્દબખ્ત) કહીને બોલાવ્યો. જૈબથી અવાજ આવ્યો, હવે એને શકી ન કહો ! કારણ કે એ અમારા વલી જુનૈદની બિદમતમાં બેસી ચૂક્યો છે, અને જે જુનૈદની બિદમતમાં થોડીવાર બેસો તો શકી નથી રહી શકતો. (ઝિકે બેર)

★ બુગુર્ગાની અદબ કરવાથી કુકર્માની બચિશાશ ★

એક શખ્સ જે બુરાં કાર્યો કરતો હતો. એક દિવસ દજલા નદી પર હાથ મોં ધોવા ગયો તો ત્યાં જ નીચે હાજરત ઈમામ અહમદ ઈંબે હંબલ બેઠા બેઠા વુજૂ કરી રહ્યા હતા. તેના દિલમાં ખ્યાલ આવ્યો કે એક અલ્લાહ તાલાલાના મકબૂલ બંદા અને ઈમામ વુજૂ કરે છે અને મારી જેવો નાલાયક ઉપર બેસી હાથ પગ ધૂએ ! આ બહુ મોટી બેઅદબીની વાત છે ! આવું વિચારી તે ઉઠયો અને નીચે આવી બેસી ગયો અને હાથ પગ ધોઈને ચાલી ગયો. જ્યારે તે શખ્સનો ઈન્ટેકાલ થઈ ગયો તો એક બુગુર્ગ ખ્વાબમાં જોયો. પૂછયું, તારી સાથે શું થયું ?! તેણે જવાબમાં

દજલાવાળો વાક્યો બધાન કરી કહું કે મને મારા રબે હજરત
ઈમામ અહમદ ઈલ્લિને હંબલની અઠબ કરવાના કારણે બખ્શી
આપ્યો. (તજકેરતુલ અવલિયા, જિકે બેર)

★ મુજદિદ અલ્ફેષાનીનાં જૂતા મુખારકના અદભની બરકત ★

મૌલાના હમીદુદ્ડીન બંગાલી પોતાના દેશ બંગાળથી બહાર
ઈલ્લમે દીન હાંસલ કરવા ગયા. ઈલ્લમે દીન હાંસલ કર્યા બાદ બંગાળ
જતાં જ્યારે આગ્રા પહોંચ્યા તો મુફ્તીએ આગ્રાના ઘરે ક્યામ
કર્યો. તેવામાં ઈમામે રખ્ખાની મુજદિદ અલ્ફેષાની સરહિંદી
ઝીલી આગ્રા તશીફ લાવ્યા. મૌલાના પોતે ઈમામ સાહબથી
બુરો એ'તેકાદ રાખતા હતા. તો ઈમામ સાહબની ખબર સાંભળી
બંગાલી મૌલાનાએ પોતાના વતન જવાનો પ્રોગ્રામ બનાવ્યો.
આગ્રાના મુફ્તીએ મૌલાનાથી પૂછ્યું, તમે આટલી જલ્દી કેમ
કરો છો મૌલાના ?! બતાવ્યું કે ઈમામ સાહબે નજીકમાં જ ક્યામ
કરેલો છે અને હું એમને મળવા ચાહતો નથી એટલા માટે હું
જઈ રહ્યો છું. મુફ્તી સાહબે પૂછ્યું, મૌલાના ! તમે કેમ મળવા
નથી ઈચ્છતા ?! તેઓ તો આલિમે દીન છે અને નેક બુજુર્ગ છે !
મૌલાનાએ કહું, મારું દિલ નથી ચાહતું. છેવટે બંગાળી સાહબે
સામાન ઉદાહ્યો અને બંગાળ તરફ રવાના થઈ ગયા અને ત્રણ
દિવસ પછી બંગાળી સાહબ પાછા આવ્યા. મુફ્તીએ પૂછ્યું,
કેમ પાછા ફર્યા ?! બંગાળી સાહબ બોલ્યા, હું તમારા ઘરે એક
કિતાબ ભૂલી ગયો છું તે લેવા માટે આવ્યો છું. મુફ્તી સાહબે
ફર્માવ્યું, તલાશ કરી લો ! બંગાળી મૌલાના તલાશ કરવા લાગ્યા
કે કોઈએ મુફ્તી સાહબને બતાવ્યું કે હજરત ઈમામે રખ્ખાની

દરવાજા પર મૌજૂદ છે અને અંદર આવવા ચાહે છે. મુફ્તી સાહબે
કહું, મરહબા ! તશરીફ લાવો ! આ સાંભળી બંગાળી મૌલાના
ગભરાઈ ગયા અને કહું હું ક્યાં જાઉં ?! મુફ્તી સાહબે ફર્માવ્યું,
છુપાઈ જાવ ! પછી ઈમામે રખ્ખાની અંદર તશરીફ લાવ્યા. તો
મુફ્તી સાહબે અર્જ કરી, હુઝૂર તશરીફ લાવવાનો મકસદ શું
છે ?! ફર્માવ્યું, એક મસાલાના કારણો ! મુફ્તી સાહબે હુઝૂરને
અર્જ કરી કે, આપનાથી વળી કયો મસાલો છુપાયેલો છે !
ફર્માવ્યું, તમે આગ્રાના મુફ્તી છો એટલા માટે તહકીક કરી લેવી
જરૂરી છે. તેવામાં ઈમામે રખ્ખાનીની નજર બંગાળી મૌલાના
પર ગઈ. થોડી વાર પછી જ્યારે ઈમામે રખ્ખાની કમરાથી બહાર
નીકળ્યા અને મુફ્તી સાહબ અલવિદા કરવા નીકળ્યા તો મુફ્તી
સાહબે જોયું કે પેલા બંગાલી મૌલાના અદભથી ઈમામ સાહબના
પાછળ ઉભા છે અને રડી રહ્યા છે. મુફ્તી સાહબને આશર્ય થયું
અને કોઈને હુકમ કર્યો પાછળ જાવ અને જુઓ કે બંગાળી સાહબ
ક્યાં સુધી જાય છે ? પછી તેણે આવીને બતાવ્યું કે હજરત ઈમામ
સાહબ મકાનમાં તશરીફ લઈ ગયા અને બંગાળી મૌલાના
દરવાજા પર ઉભા રડી રહ્યા હતા. પછી હજરત હજરતે
મહેરબાની કરી બંગાળી સાહબને અંદર બોલાવ્યા અને મુજદિદી
સુલૂક પાર કરાવવા લાગ્યા. જ્યારે સુલૂક પૂરા થયા અને મૌલાના
બંગાળીને જવાની ઈજાજત મળી તો હજરતે ફર્માવ્યું, દસ્તાર
લાવો ! મૌલાનાની દસ્તારબંદી કરી આપીએ. બંગાળી
મૌલાનાએ અર્જ કરી, હુઝૂર ! તબરૂક અતા કરવું હોય તો આપની
ઉતારેલી મોજડી અતા કરો. આપે સમજાવ્યા કે બીજી કોઈ વસ્તુ
લઈ લો ! પરંતુ બંગાળી સાહબ કહેતા રહ્યા કે જૂતા મુખારક અતા
થઈ જાય ! જ્યારે તે મળી ગયા તો મૌલાના ત્રણ કોસ સુધી

ઉલટા પગે જૂતા મુખારકને પોતાના દાંતોથી દ્વાબી લઈ ગયા. અને પછી માથા પર રાખી બંગાળ પહોંચ્યા અને પોતાના ઘરે ઓટલો બનાવ્યો અને તેના પર જૂતા મુખારક રાખી દીધો. અને જ્યારે કોઈ બીમાર અથવા હુઅનો તાલિબ આવતો તો મૌલાના ફર્માવતા કે પ્યાલામાં પાણી લાવો! અને મૌલાના જૂતા મુખારકની ટોચ પ્યાલામાં ફેરવી દેતા તો બીમાર અલ્લાહ તઆલાના ફજલથી સારો થઈ જતો. અને જો કોઈના નસીબમાં શિફા ન હોય તો પ્યાલો તૂટી જતો અને મૌલાનાની મૌત સુધી આ કમ ચાલતો રહ્યો અને વિસાલ બાદ મૌલાનાની કથના માથા તરફ એક જગ્યાએ તે જૂતા મુખારક રાખી દેવામાં આવ્યાં. (મહફૂજાતે ખ્વાજાએ ખ્વાજગાં ગુલામનબી, પેજ-૩૬)

નોંધ : એક વલીના જૂતા મુખારકના અદબ કરવાથી મૌલાના બંગાળીનું ઘર શિફાખાનું બની ગયું અને જેના વસીલાથી વલી વલી બને છે તેનો અદબ કરવાથી ઘણું અતા થશે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! જન્નત પણ મળશે. (આમીન)

★ નામે મુહમ્મદની અદબની બરકત ★

હજરત મૂસા عليه السلام ના જમાનામાં એમની કૌમ બની ઈસ્રાઈલમાં એક શાખસ ઘણો જ ગુનેહગાર અને બદ્દકાર હતો તેણો સો વર્ષ અને એક રિવાયતના મુતાબિક બસો વર્ષ નાફર્માનીમાં ગુજર્યા. અને જ્યારે તે મરી ગયો તો બની ઈસ્રાઈલની કૌમે તેને કફન દફન કરવું પણ યોગ્ય ન જાણ્યું અને નાપાકીની જગ્યાએ તેને ફેંકી દીધો. આ બાજુ અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના પ્યારા કલીમ મૂસા عليه السلام તરફ વહી કરી કે અમારો એક દોસ્ત ફીત થયો છે અને લોકોએ તેને ગંદકીમાં

ફેંકી દીધો છે, તમે તમારી કૌમને હુકમ આપો કે તેને ઉઠાવે અને ઈજ્જત તથા એહતરામ સાથે કફન દફન કરે અને તમે નમાજે જનાઝા પઠાવો. આ સાંભળી મૂસા عليه السلام કૌમને લઈ ત્યાં પહોંચ્યા એને જોયો તો ઓળખી લીધો કે આ તો પાપી ગુનેહગાર છે ! પરંતુ અલ્લાહનો હુકમ હતો એટલે ઈજ્જતથી ઉઠાવી નમાજે જનાઝા પઠાવી અને દફન કર્યો. બાદમાં હજરત મૂસા عليه السلام એ બારગાહે ઈલાહીમાં અર્જ કરી, યા અલ્લાહ ! આટલો મોટો ગુનેહગાર આટલી બધી ઈજ્જતનો હક્કદાર કઈ રીતે થયો ?? ફર્માવ્યું, હે મારા નબી ! એ હતો તો ગુનેહગાર તથા સજાના લાયક જ ! પરંતુ થયું એવું કે એક દિવસ એણો તૌરાત ખોલી અને તેમાં મારા હબીબ عليه السلام ના નામ મુહમ્મદ પર તેની નજર પડી તો તેના હિલમાં મારા હબીબ عليه السلام ની મહોષ્ણતે જોશ માર્યો અને મુહમ્મદ عليه السلام ના નામને બોસો આપ્યો, આંખો પર રાખી દુર્દદ પઢ્યું. તો મેં આ તા'ઝીમ અને અદબના કારણો તેના ગુનાહો માફ કરી આપ્યા અને પોતાના નેક બંદાઓમાં સામેલ કરી આપ્યો. (મકાસિહુસ્સાલેકીન, હિલયતુલ્ ઔલિયા, અલ્ કૌલુલ બદીઅ, સીરતે હલબિયદ્)

★ ખુદાના નામની અદબથી વલીના દરજ્જે ★

હજરત બિશર હાફી عليه السلام, નશામાં ચૂર જઈ રહ્યા હતા. રસ્તામાં એક કાગળના ટુકડા પર ન નજર પડી. તેને ઉઠાવીને જોયું તો ઉપર લખેલું હતું : بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ખ્વાજા બિશર હાફીએ તે કાગળને સાફ કર્યું, અતાર લગાડ્યું અને ઊંચી જગ્યાએ મૂકી દીધું કારણ કે તેના પર અલ્લાહ જુલ જલાલનું નામે પાક લખેલું હતું. તે જ રાતે કોઈ અલ્લાહવાળાને હુકમ થયો કે બિશરને

ખુશખબરી સંભળાવો કે તે મારા નામને અતાર ખુશબુ લગાડી ઉંચી જગ્યાએ મૂક્યું એટલે હું પણ બિશરને ઉંચો મકામ અતા કરીશ ! તે અલ્લાહવાળાએ એવું વિચારિને કે બિશર તો શરાબી કબાબી છે, કાંઈ મારો ઈલ્હામ જૂઠો ન હોય ! ફરી બીજી વખત હુકમ થયો. ત્રીજી વખત એ જ ફર્માન મળ્યું જેથી તે બિશરના ઘરે ગયા તો ખબર મળી કે બિશર શરાબખાના ગયા છે. કોઈએ બતાવ્યું બિશર તો શરાબના નશામાં મસ્ત થઈને પડ્યા છે ! અલ્લાહવાળાએ કહું કે બિશરને પૈગામ આપો કે હું તારા માટે એક ખાસ પૈગામ લાવ્યો છું. જ્યારે બિશરે સાંભળ્યું તો ખોડે ખુદાથી ચાપલ વિના ભાગ્યા અને પૈગામે ઈલાહી સાંભળી કાયમના માટે તૌબા કરી લીધી. ત્યાર બાદ હજરત બિશર عليه السلام, એ બુટ ચાપલ પહેર્યા નથી, એટલા માટે એમનો લક્ષ્ય "હાઝી" થયો એટલે કે ઉગાડા પગવાળો. અલ્લાહ તાલાલાએ તે બિશરને જે શરાબીઓના સરદાર હતા પણ અલ્લાહ તાલાલાના નામે પાકની અદબ કરવાના કારણે વલીઓના સરદાર બનાવી આપ્યા ! (તાકેરતુલ અવલિયા)

★ અત્માનની અદબના કારણે બાંધણા ! ★

બાદશાહ હારુન રશીદની રાણી જુબૈદા પોતાની સહેલીઓમાં બેઠી હતી કે અજાન શરૂ થઈ. સ્ત્રીઓમાંથી કોઈએ અજાનના વચ્ચમાં વાત કરવા ચાહી તો જુબૈદાએ ઈશારાથી ના પાડી. જ્યારે જુબૈદાનો ઈન્ટેકાલ થઈ ગયો તો કોઈએ ખ્વાબમાં જોયાં તો પૂછ્યું કે શું થયું ?! જુબૈદાએ બતાવ્યું કે અલ્લાહ તાલાલાએ મને બખ્શી આપી. પૂછ્યું, ક્યા કારણથી બખ્શી આપ્યા ?! કહું, અજાનની અદબ કરવાના કારણે બાંધણા થઈ ગઈ ! (તાકેરતુલ અનામ)

★ કુર્અનની અદબના કારણે સલ્તનતનું ઈનામ ! ★

તુર્કી સુની ઉષ્માની હુક્મતનો બાની ઉષ્માન ગાજી એક દિવસ જઈ રહ્યો હતો. રાતે એક જગ્યાએ કયામ કર્યો તો જોયું કે કુર્અન શરીફ મૂકેલું છે. પૂછ્યું, આ શું છે ?! લોકોએ બતાવ્યું, કુર્અન છે. ઉષ્માન ગાજીએ કહું, કુર્અન શરીફ સામે બેસી જવું અદબના વિરુદ્ધ છે ! અને હાથ બાંધી સવાર સુધી ઉભો રહ્યો. સવારે જ્યારે તે નીકળ્યો તો એક શાખ્સ મળ્યો અને કહું તમે ક્યાં હતા ? હું તો તમને તલાશ કરું છું ! પછી તે માણસે કહું, તમે કુર્અનનો અદબ કર્યો છે એટલા માટે અલ્લાહ તાલાલાએ તમારા માટે અને તમારી ઔલાદ માટે સલ્તનત (હુક્મત) લખી આપી છે. (તક્સીરે રહૂલ બયાન સૂરયે અંબિયા)

એઅદભીનો વખાલ

★ છ લાખ વર્ષની ઈબાદત બર્બાદ ! ★

શૈતાને લાખો વર્ષ અલ્લાહ તાલાલાની ઈબાદત કરી. એક રિવાયત છે કે શૈતાને છ લાખ વર્ષ ઈબાદત કરી અને તે કેવળ એક બેઅદભીના કારણે છ લાખ વર્ષની ઈબાદત બર્બાદ કરી બેઠો. અને તે બેઅદભી હતી અલ્લાહના ખલીફા હજરત આદમ عليه السلام ની તા'જીમ ન કરવી. એટલા માટે અલ્લાહ તાલાલા કુર્અન શરીફમાં ફર્માવે છે :—

وَلَا تجْهِرُ عَالِمٌ بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ بِعَضْكُمْ

لبعض ان تحبط اعمالكم واتمر لاتشعرون-

"ખબરદાર ! મારા હબીબ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ના અવાજથી ઉંચો અવાજ કરી બેઅદભી ન કરી બેસશો ! જો બેઅદભી કરી તો તમારી બધી નેકીઓ બબ્બાંડ કરી આપવામાં આવશે."

★ બેઅદભીની સજા ! ગધેડા જેવું મોઢું ! ★

દમિશકમાં એક આલિમ ફાਜિલ મોહદ્દિષ જે હદ્દીષ શરીફ પઠાવતા હતા તેમની જિદમતમાં એક તાલિબે ઈલમ હદ્દીષ પઠવા માટે હાજર થયો તો જોયું ઉસ્તાદ કાયમ પોતાના મોઢા પર પર્દો રાખે છે, કદી પોતાનો ચેહરો નથી દેખાડતા. જ્યારે થોડો સમય થયો તો તાલિબે ઈલમને આશ્રય થયું તો જોવા માટે કહું અને જી કરી તો મોહદ્દિષ સાહબે પર્દો ઉઠાવી આપ્યો. તાલિબે ઈલમે જોયું કે : - **فَرَأَى وَجْهَهُ وَجْهَ حَمَارٍ** ઉસ્તાદનો ચેહરો ગધેડા જેવો છે ! કારણ પૂછવા પર ઉસ્તાદે બતાવ્યું કે જ્યારે મેં આ હદ્દીષ પઢી :

ام يخشى الذي يرفع راسه قبل
الإمام ان يحول الله راسه دراس حمار.

અર્થ : જે શાખસ ઈમામથી પહેલાં માથું ઉઠાવે તે આ વાતથી ખૌફ નથી કરતો કે અલ્લાહ તાદ્વા એના ચેહરાને ગધેડા જેવો કરી આપશે. મેં આ હદ્દીષ પઢીને કહું, ક્યારેક આવું બન્યું છે ?! હું કરી જોવું છું ! અને જ્યારે ઈમામ સાહબની પાછળ નમાજ પઢી તો જાણી બુઝીને રુક્ખુથી ઈમામના પહેલાં માથું ઉઠાવી લીધું. તે દિવસથી મારો ચેહરો ગધેડા જેવો થઈ ગયો છે. (એટલે પર્દો કરું છું.) (મિશકાતનો હાશિયો)

હુ મારા ભાઈ ! બેઅદભીથી બચ અને કાયમ બાબદભ રહે !

આપણાને બધાને અલ્લાહ તાદ્વા બેઅદભીથી બચાવે.

★ બેઅદભ કાચંડાને શું સજા મળી ?! ★

હાજરત અબૂ હુદ્દીષ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) રિવાયત કરે છે કે રસૂલે રહીમ એ ફર્માવ્યું, જે શાખસ કાચંડાને એક ઘામાં મારે એના માટે એકસો નેકી લખવામાં આવે છે. અને બીજો ઘા મારવાવાળાને એનાથી ઓછી અને પથ્થર વગેરેથી મારવામાં મારનારને એનાથી ઓછી નેકી મળશે. (મુસ્લિમ શરીફ) જ્યારે પૂછવામાં આવ્યું, યા રસૂલલ્લાહ ! કાચંડાને આ સજા શું કારણે મળી ?! તો ફર્માવ્યું : - **عَنْ أَمْرِ شَرِيكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا** : નમરુદીઓએ હાજરત ઈશ્વાહીમ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ને આગમાં નાખવા માટે આગ સળગાવી તો આ કાચંડો આગ લગાડવા ફૂંકો મારતો હતો. એ બેઅદભીના કારણે તેને આ સજા મળી છે કે જે એક વખતમાં એક જ પથ્થરે મારી નાખે તેને સો નેકી મળે.

બોધ : વિચારવા જેવી વાત છે કે એક જાનવરને શરીઅતના હુકમો જેના પર નથી તેને આટલી બેઅદભી પર એ સજા મળી કે તેની પૂરી નસલ આ સજામાં આવી ગઈ. તો જેના પર શરીઅતના હુકમો લાગે છે (ઇન્સાન, જિન) જો તે બેઅદભી કરે તો તેની સજા કેવી હશે ?!

★ બેઅદભીની સજા આવનારી પેટીમાં પણ ! ★

ખ્વાજા બાયજીદ બુસ્તામી (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), સૂઈ રહ્વા હતા કે એક નાલાયક આવ્યો. તેણે ખ્વાજાના પગ પર પગ મૂક્યો અને આગળ વધી ગયો. ખાટિમે કહું, અરે ! તેં આ શું કર્યું ?! તો બોલ્યો, શું

થયું ?! ખાદિમે કહું, આ હજરત બુસ્તામી છે ! તો તે બોલ્યો, છે તો શું ?! બાદમાં જ્યારે તેનો છેલ્લો વખત આવ્યો તો તેનો તે પગ કાળો થઈ ગયો અને એ જ હાલતમાં મરી ગયો. એટલે સુધી કે એની ઔલાદમાંથી જેનો પણ છેલ્લો ટાઈમ આવતો તો પગ કાળો થઈ જતો. (રૌનકુલ મજાલિસ)

★ અબૂ હનીફા رض નો બેઅદબ મુર્તદ થઈ ગયો ! ★

મૌલાના અબૂબક ગજનવી લખે છે : મારા દાદા મૌલાના અબુલ જબ્બાર ગજનવીએ અમૃત્સરમાં એક દીની મદ્રસો કાયમ કર્યો. તેમાં એક વિદ્યાર્થી ગેરમુકલિંદ જે મદ્રસામાં પઢતો હતો અને અમૃત્સરની એક મસ્જિદમાં ખતીબ પણ હતો. એક દિવસ તેણે તા'લીમના દરમ્યાન કહું કે હું અબૂ હનીફાથી સારો છું ! કારણ કે તેમને ફક્ત ૧૭ હદીષો યાદ હતી અને મને એમનાથી વધારે યાદ છે ! જ્યારે મૌલાના અબુલ જબ્બારને ખબર મળી તો ફર્માવ્યું કે તેને મારા મદ્રસાથી બહાર કરો ! અને જલ્દી એ મુર્તદ થઈ જશે. મદ્રસાથી નીકળ્યા બાદ એક જ અઠવાડિયામાં તે કાદયાની થઈ ગયો. પછી મસ્જિદથી પણ લોકોએ જલીલ કરી કાઢી મૂક્યો. મૌલાનાથી પૂછવામાં આવ્યું તમે કઈ રીતે કહું હતું કે એ મુર્તદ થઈ જશે ?! ફર્માવ્યું, જ્યારે મેં એની આ બેઅદબી સાંભળી તો મારી સામે એક હદીષ આવી કે, રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ و آله و سلم ફર્માવે છે કે અલ્લાહ ફર્માવે છે : “જેણો મારા વલી સાચે દુષ્મની કરી મારા તરફથી એના માટે એલાને જંગ છે.”

ઈમામ અબૂ હનીફા رض, અલ્લાહના વલી છે એટલે એમની શાનમાં બેઅદબી કરનારનું ઈમાન કેવી રીતે રહી શકે

છે ?! (સૈયદી વ અભી)

★ બેઅદબનું મો કા'બાથી ફરી ગયું ! ★

હજરત ખવાજા મોઈનુદીન ચિશ્તી صلی اللہ علیہ و آله و سلم, એ ફર્માવ્યું : એક શખ્સ હતો જેના દિલમાં અલ્લાહના વલીઓ પ્રત્યે દુષ્મની હતી. જ્યારે કોઈ અલ્લાહના વલી એના સામે આવતા તો મોહું ફેરવી લેતો. જ્યારે તે મર્યાદા તો લોકોએ કબ્રમાં ઉતારી એનું મોહું કિબ્લા તરફ કર્યું તો તરત બીજી બાજુ ફરી ગયું ! લોકોને આશર્ય થયું. વારંવાર આમ થયું છેવટે અવાજ આવ્યો, હે બંદાઓ ! એને આવો જ રહેવા હો ! આ એ બંદો છે જે દુનિયામાં મારા વલીઓથી મોહું ફેરવી લેતો હતો, અને જે મારા વલીઓથી મોહું ફેરવી લે એનાથી મારી રહમત પણ મોહું ફેરવી લે છે. અલ્લાહની બારગાહથી તેને કાઢી નાંખવામાં આવે છે. (દલીલુલ આરિઝીન)

નોંધ : એટલે હજરત ખવાજા શાહ શુજાઅ કિર્માનીએ ફર્માવ્યું, જે શખ્સ વલીઓની શાનમાં ગુસ્તાખી બેઅદબી કરે તો ખૌફ છે કે તેનો અંજામ બુરો જ થાય.

★ વલીઓના બેઅદબને કલમો મોટે ન ચડતો હતો ★

સંજારમાં એક શખ્સ જે અલ્લાહ તાદાલાના વલીઓને બુરું ભલુ કહેતો હતો. જ્યારે મરવા પડ્યો તો વાતો કરતો પરંતુ કલમો ન પઢતો. લોકોએ કલમો સંભળાવ્યો પણ તે કલમો પઢી ન શકતો. લોકો પરેશાન થઈ ગયા અને હજરત ખવાજા સોવેદ સંજારીને બોલાવી લાવ્યા. આપ આવીને તેની પાસે બેસી મુરાકેબહ કરવા

લાગ્યા. બાદમાં મુરાકેબાથી સર ઉઠાવ્યું તો તેણે કલમો પઢ્યો. હજરતે ફર્માવ્યું, આ શખ્સ અલ્લાહના વલીઓની બેઅદબી કરતો હતો એટલે તેની જબાનને કલમો પઢવાથી રોકી લેવામાં આવી હતી. જ્યારે મેં મુરાકેબા કર્યો અને આ વાત ખબર પડી તો મેં અલ્લાહની બારગાહમાં એના તરફથી સિફારિશ કરી. ફર્માવ્યું, હે યારા ! મેં તારી સિફારિશ કબૂલ કરી પણ એ શર્ત છે કે જે મારા વલીઓની બારગાહમાં આ શખ્સ બેઅદબી કરતો હતો તે પણ રાજુ થઈ જાય. હું હજરતુશરીફામાં દાખલ થયો અને ખ્વાજા મથુરફ કર્યો, ખ્વાજા સર્રી સકતી, ખ્વાજા જુનૈદ બગાદી, ખ્વાજા બાયજીદ બુસ્તામી (فُسْتَاءَرَهُمْ) આ બધાથી મેં આ શખ્સની તરફથી માફી ચાહી તો એમણે માફ કરી આપ્યો અને એણે કલમો પઢી લીધો. બાદમાં એ શખ્સે બતાવ્યું કે જ્યારે કલમો પઢવા ચાહતો તો એક કાળી વસ્તુ મારી જબાન પકડી લેતી અને કહેતી કે હું તારી બેઅદબી છું ! તને કલમો પઢવા નહીં દઉં ! બાદમાં એક ચ્યામકદાર નૂર આવ્યું અને બલા ખતમ થઈ અને કહું, હું અલ્લાહના વલીઓની રજા છું. એ શખ્સે કહું, હવે હું જમીન અને આસમાન દરમ્યાન નૂરાની ઘોડા જોઈ રહ્યો છું જેના સવાર પણ નૂરાની છે અને સૌ અલ્લાહની તસ્ખીહ પઢી રહ્યા છે. પછી તે હુનિયાથી કલમો પઢતો પઢતો ચાલ્યો ગયો. (કલાઈફ જવાહિર)

બોધ : હે મુસલમાનો ! બેઅદબીથી બચો ! પછીથી પસ્તાવાથી ફાયદો નથી. આ મરનારની કિસ્મત સારી કે અલ્લાહના વલી ખ્વાજા સોવેદ પહોંચી ગયા. દરેક બેઅદબ શુસ્તાખ માટે કોણ આવશે જે તેની સિફારિશ કરશે ?!

★ કા'બા તરફ થૂંકનાર પાછળ નમાજ ન પડો ! ★

હદીષે પાકમાં છે : એક શખ્સે નમાજ પઢાવી અને કિબ્લા તરફ થૂંક્યો. જ્યારે કે અલ્લાહના રસૂલ જોઈ રહ્યા હતા. જ્યારે નમાજ ખતમ થઈ તો હુઝૂર عَلِيِّوُسْلَم એ નમાજીઓને બોલાવ્યા અને ફર્માવ્યું કે ફરી આ ઈમામ પાછળ નમાજ ન પઢશો. બીજી નમાજ માટે આગળ વધ્યો તો નમાજીઓએ એની પાછળ નમાજ પઢવાથી ઈન્કાર કરી દીધો. પૂછ્યું, કેમ મારી પાછળ નમાજ પઢતા નથી ? કહું, હુઝૂર عَلِيِّوُسْلَم એ મના ફર્માવ્યું છે. તેણે દરબારે રસૂલ عَلِيِّوُسْلَم માં હાજર થઈ અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! શું તમે મના ફર્માવ્યું છે ?! હુઝૂર عَلِيِّوُسْلَم એ ફર્માવ્યું, હા ! મેં ના પાડી છે ! અને ફર્માવ્યું : قَدْ أَذِيَتِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ તે કિબ્લા તરફ થૂંકી અલ્લાહ અને તેના રસૂલને તકલીફ આપી છે.

બોધ : જે શખ્સ કિબ્લાનો અદબ ન કરે તેના પાછળ તો નમાજથી મનાઈ કરવામાં આવી છે અને જે કા'બાના કા'બા હબીબે ખુદા عَلِيِّوُسْلَم ની અદબ ન કરે તેના પાછળ નમાજનો શું હુકમ છે ?!

આજકાલ દરેક લાંબી જીભવાળો કહી આપે છે કે દરેકની પાછળ નમાજ થઈ જાય છે, બધા કુર્અન જ પઢે છે ! સવાલ એ છે કે જેના પાછળ નમાજ પઢવાથી મનાઈ કરવામાં આવી હતી તે કુર્અન પઢતો ન હતો ?! અલ્લાહ તથાલા હિદાયત આપે.

હા ! હા ! તે નમાજમાં કુર્અન પઢતો હતો પરંતુ એક નાની બેઅદબીના કારણે હુઝૂર عَلِيِّوُسْلَم એ નમાજ પઢવાથી મનાઈ કરી આપી. આ હદીષ પાક હસન છે. (સુનને અખૂ દાઓદ, ભાગ-૧,

પેજ-૧૪૧)

આ હદ્દીષની શરહમાં હજરત મુલ્લા અલી કારી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ ફર્મિવે છે કે, ૨સૂલુલ્લાહ عَلٰيْهِ السَّلٰامُ એ ઈમામને નમાજ પઢવાથી મનાઈ કિબ્લાની બેઅદબીના કારણે કરી હતી. કારણ કે આવો શાખ્સ બેઅદબીના કારણે ઈમામના લાયક નથી. (મિકાર્ત, ભાગ-૨, પેજ-૨૨૫)

"મિર્તુલ મનાજુહ" માં આ જ હદ્દીષની શરહમાં છે :—
કા'બાનો બેઅદબ ઈમામના લાયક નથી તો હુઝૂર પુરનૂર عَلٰيْهِ السَّلٰامُ નો બેઅદબ અને આપની શાનમાં બકવાસ કરનાર ગુસ્તાખી કરનાર (જેમ કે વહાબી, દેવબંદી, અહલે હદ્દીષ, મૌદૂદી...વગેરે) કેવી રીતે ઈમામનો હક્કદાર બની શકે છે ?! એટલે તે લોકોએ બોધ ગ્રહણ કરે જે દરેક ફાસિક બેઅદબની પાછળ નમાજ પઢે છે. (મિર્તુલ મનાજુહ, ભાગ-૧, પેજ-૪૦૮)

وَمَا عَلِيَّنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

★ અનમોલ કિતાબો મંગાવો ★

કિતાબ : હિકમતે નમાજ (ઉર્દુ ભાષા ગુજરાતી લિપિ)

લેખક : હજરત હાફિઝો કારી મૌલાના શાકિર રાજીવી નૂરી
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)

પ્રકાશક : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-દયાદરા શાખા

સરનામુ : C/o. ફ્લેજાને રાઝ મંજિલ, મુા. પો. દયાદરા,
તા. જિ. : ભરુચ, પિન : ૩૯૨ ૦૨૦, (ગુજરાત)
ફોન : (૦૨૬૪૨) ૨૮૨૮૯૧૧, ૨૮૨૭૫૨

કદિયો : રૂ. ૫/- [પોસ્ટ ખર્ચ રૂ. ૧]

નબી જલ્વા ફર્મા.....

નખી આજ પૈંદા હુવા યાહતા હૈ
કે કા'બા ઘર ઉસકા હુવા યાહતા હૈ
ન કયું આજ કા'બા બને રશ્કે ગુલશન,
વો ગુલ જલ્વા ફર્મા હુવા યાહતા હૈ
યે રો રો કે આપસમેં બુત છુ રહે હૈન
ખુદા જાને અખ કયા હુવા યાહતા હૈ
નિદા આ રહી હૈ છલ્ક કે કમર કા
જહાં મેં ઉજાલા, હુવા યાહતા હૈ
જરીએ ગા ઈસ્યાં કો રહમતકે બદલે
જરીદાર પૈંદા હુવા યાહતા હૈ
જો આલમ કો કતરે સે સૈરાખ કર દે
રવાં એસા દર્યા હુવા યાહતા હૈ
ફલક કે સિતારે જુંકે આ રહે હૈન
કે પૈંદા વો મૌલા હુવા યાહતા હૈ
ખુદા કે જજાનોંકા મુખ્તારો હાકિમ
શહે દીનો દુનયા હુવા યાહતા હૈ
મલાઈક મોઅદ્દખ રહે હુકમે રખ હૈ
કે મહિલુખ પૈંદા હુવા યાહતા હૈ
ઉઠો બેહરે તા'ઝીમ એ એહલે મેહણિલ
નખી જલ્વા ફર્મા હુવા યાહતા હૈ
સલાતો સલામ અર્જ કર એ 'જમીલ' અખ
ઇજાખત કા દર વાં હુવા યાહતા હૈ

فَأَخْلُعْ نَفْلِيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوَّى

“હે મારા કલીમ ! તમારા પગરખાં ઉતારી
લો ! કેમ કે આ વાદી પવિત્ર છે.”

અણબળું મહાત્વ

★ લેખક ★

ફકીહે અસર અલ્હાજ મૌલાના મુફ્તી મુહમ્મદ
અમીન સાહખ ઈસલાભાઈ મદ્ઝલુલુલી

★ અનુવાદક ★

મૌલાના મોહસિન મફ્ફી મિસ્થાહી (સેગવા)

★ પ્રકાશક ★

અંજુમને રગાએ મુસ્તફા-દયાદરા

GRWB/059/Bharuch/02

C/O.
Anjuman Raza-e-Mustafa-Daras
Dr. Palam Raza Mundi
& Dr. P.C. Deydarani, P.O. 70200
Ph. (02642) 28754, 28791
Mobile: 098248 647491

પ્રકાશન નં. : ૧૨૮ આવૃત્તિ-૧ પ્રતિ : ૪૦૦૦
૧૨-શા'બાનુલ મોઅઝ્જમ ડિ.સ. ૧૪૨૬ સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૫

પોસ્ટકાર્ડ લખી
મફ્ત મંગાવો !

ઈરલામિક વેલ્ફેર મિશન

GRWB/057/Bharuch/02

C/O. ફ્યુઝાને રજા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ.
પિન : ૩૮૨૦૨૦. ફોન : (૦૨૬૪૨) ૨૮૨૮૧૧, ૨૮૨૭૮૮.

ધ્યારા દીની ભાઈઓ ! ઈરલામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા સુનીઓની એક અજોડ સંસ્થા છે કે હુઝૂર ના નાદૈન પાકના સદકામાં આ સંસ્થા થકી લગભગ ૨૧૦ મદ્રસા-મસ્જિદોનું પગારમાં સહકાર કરીને સંચાલન કરવામાં આવી રહ્યું છે. તેમની વિજિટ તથા ઈભેલાન લેવામાં આવે છે. ઘણા ગામોને પગાર ચૂકવીને જે બાતિલ ફિર્કાઓ કષ્ણો જમાવી બેઠેલા હતા તેમને ગુમરાહિયતથી બચાવવા આપણા મિશન હેઠળ લેવામાં આવ્યા છે. અહલે સુન્તતનો પરચમ ત્યાં લહેરાવી મરલકે આ'લા હજરતની બોલબાલા કરવામાં આવી છે. તો આપની લિલ્લાહ, ઝકાત, સદકા, જેરાત, ફિત્રા, કુલ્લાનીની ખાલો, ન્યાગની વગેરે રકમોને ઉપરોક્ત સરનામે M.O., ચેક, ડ્રાફ્ટથી અવશ્ય પહોંચાડી દુનિયા તથા આખેરતની ભલાઈ મેળવો.

આ મિશનને કઈ રીતે સહકાર કરી શકો છો ?!

- ★ આપની શક્તિ અનુસાર કોઈ એક અથવા બે કે અથેથી અધિક મદ્રસાના માસિક પગારની જવાબદારી લઈને.
- ★ મસ્જિદ અથવા મદ્રસાના બાંધકામ માટે ગરીબ આબાહીઓમાં જરૂરત હોય ત્યાં મસ્જિદ-મદ્રસા બંધાવી આપીને.
- ★ મદ્રસાઓ માટે કુર્ચાન શરીફ, કિતાબો, પાટલીઓ તથા મસ્જિદો માટે સફ, ચટાઈ, મુસલ્લા, ટુવાલ વગેરેની સહાય કરીને.
- ★ જરૂરત હોય ત્યાં પાણી માટે બોરીંગ કરવાની જવાબદારી લઈને. વગેરે કામોમાં સહકાર આપવા માટે ઉપરોક્ત સરનામે સંપર્ક કરો. —લિ. ઈરલામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા